

ಬಳಸುವ ಸ್ವರಚಾ, ಉಪ್ಪುನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಕಗ್ಗಾ, ಫಿಲಿಪ್ಪಿನ್ಸ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಮನಿಲಾ, ಜಪಾನ್ ದೇಶದ ಜಪಾನ್‌ಪೈಲೆಟ್, ಭಾಸುಮತಿ, ನೇರಳೆಬಣ್ಣದ ಡಾಂಬಾರ್‌ಶಾಳಿ, ನಜರ್‌ಬಾಕ್, ಕಲಾವತಿ, ನವರೋಗ ಗುಣಪಡಿಸುವ ನವರ, ಸಕ್ಕರೆ ಕಾಯಿಲೆ ಗುಣಪಡಿಸುವ ಮಧುಶಾಲಿ, ರಕ್ತ ವೃದ್ಧಿಸುವ ರಕ್ತಶಾಲಿ, ಎದೆಹಾಲು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಅಂಬೆಮೊಹರಿ, ಕಬ್ಬಿಣಾಂಶವಿರುವ ಕರಿಗಜನಲಿ, ಜ್ವರ ಗುಣಪಡಿಸುವ ಕರಿಹಕ್ಕಳಶಾಲಿ, ಮೂಲವ್ಯಾಧಿ ಗುಣಪಡಿಸುವ ಕಳಮೆ, ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ತಡೆಯುವ ಚಕಾವೊ ಪೂರಿಯಾಜ್, ನಿಶ್ಚಿತ್ತಿಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ಅತಿಕಾರ, ಸಂಧುನೋವು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ಬರ್ಮಾಬ್ಲಾಕ್, ಕಪ್ಪು ತಳಿಗಳಾದ ಕಲಾಮಲ್ಲಿಫೂಲ್, ರೆಡ್‌ಜಾಸ್ಮೀನ್, ಇನ್ನೂ ವಿಚಿತ್ರವೆಂದರೆ ಒಂದೇ ಭತ್ತದೊಳಗೆ ಎರಡು ಅಕ್ಕಿ ಇವರು ಜುಗಲ್, ತೆಂಗಿನ ಹೂವಿನಂತೆ ಒತ್ತೊತ್ತಾಗಿ ಬೀಜ ಇರುವ ನಾರಿಕೇಳವೂ ಇದೆ. ಇವರೇ ಸ್ವಂತ ಶೋಧಿಸಿದ ಇನ್ನೂ ಹೆಸರಿಡದ ಎರಡು ಹೊಸ ತಳಿಗಳೂ ಇವೆ. ಹೀಗೆ ಒಟ್ಟು 650ಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ತಳಿಗಳ ಉಳಿಕೆ ಇಲ್ಲಾಗಿದೆ.

ಚೋದ್ಯವೆಂದರೆ ಅಪಾರ ನೀರು, ಫಲವತ್ತಾದ ಭೂಮಿ-ಗದ್ದೆ ಬೇಡುವ ಭತ್ತದ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಈ ರೈತ ಕಾಡುಗುಡ್ಡೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಉಳಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು. ಮನಸ್ಸಿದ್ದರೆ ಮಾರ್ಗ ಎಂಬಂತೆ ಸತತ ಪ್ರಯೋಗ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಏನೂ ಮಾಡಬಹುದೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಸತ್ಯನಾರಾಯಣರೇ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತ. 'ನಮ್ಮದು ಗದ್ದೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲದ ಸ್ಥಳ. ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಒಂದಷ್ಟು ತಳಿಗಳನ್ನು ನೆಲದಲ್ಲಿ ನೇರವಾಗಿ ನೆಟ್ಟು ನೋಡಿದೆ. ತೆನೆಬಿಡುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅದು ಇಲಿ ಹೆಗ್ಗಣಗಳ ಪಾಲಾಯಿತು. ಶತಾಯಗತಾಯ ಉಳಿಸಲೇಬೇಕೆಂದು ಹತ್ತಿಪ್ಪತ್ತು ಸೆಂಟ್ಸ್ ಜಾಗವನ್ನು ಜಿ.ಸಿ.ಬಿ. ತಂದು ಮಟ್ಟಸ ಮಾಡಿದೆ. ಸುಮಾರು ಐವತ್ತರಷ್ಟು ತಳಿಗಳನ್ನು ಒಂದು ಮೀಟರ್ ಉದ್ದ ಅಗಲದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಪಾತಿಯ ಮೇಲೆ ಸಸಿ ಮಾಡಿ ಮುಂದೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ತೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಹತ್ತು ಸೆಂಟ್ಸ್ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಗದ್ದೆಯ ತರ ನೀರು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಬೆಳೆಸುವುದು, ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ತೊಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ನೀರಿನಲ್ಲಿಡುವುದು ಮತ್ತು ಅಷ್ಟೂ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಶೇಡ್‌ನೆಟ್ ಅಳವಡಿಸುವುದರಿಂದ ಇಲಿ-ಹೆಗ್ಗಣ, ಮೊಲ, ಹಕ್ಕಿಗಳ ಕಿರುಕುಳವಿಲ್ಲ. ಒಂದೊಂದು ತಳಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ತೊಟ್ಟಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಗೊಬ್ಬರ ಕೊಡುವುದೂ ಸುಲಭ. ಹೂವು ಬಿಡುವ, ತೆನೆಗೆ ಹಾಲು ತುಂಬುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ತೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿ ದೂರ ದೂರ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಪರಾಗಾಸ್ಪರ್ಶ ಸಮಸ್ಯೆಯಿಂದಾಗಿ ಮೂಲತಳಿ ಉಳಿಯಲಾರದು' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಗದ್ದೆ ಬೇಸಾಯಕ್ಕೆ ಬಿಡುನೀರು ಬೇಕು. ಹೊಳೆ-ನದಿಗಳಿದ್ದರೆ ಭತ್ತದ ಸಾಗುವಳಿ ಸುಲಭ. ಇಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಯಥೇಚ್ಛ ನೀರಿಲ್ಲ. ಪಂಪು ಮೂಲಕವೇ ನೀರು ಹಾಯಿಸಬೇಕು. ಕಾಡುಗುಡ್ಡವಾದ ಕಾರಣ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಸುಡುಮಣ್ಣು ಮಾಡಿ ಅದನ್ನೇ ಪೇಪರ್

ಲೋಟಗಳಿಗೆ ತುಂಬಿಸಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ ತಳಿ ಹೆಸರು ನಮೂದಿಸಿ ಸಸಿ ಮಾಡಿ, ಮುಂದೆ ಅದನ್ನೇ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಗ್ರೋಬ್ಯಾಗ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣು, ಸೆಗಣೆ, ಉಮಿಕರಿಯನ್ನು ಸಮಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ಸ್ಥಾನಾಂತರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ತೆನೆ ಕಾಣಿಸುವವರೆಗೆ ಹೀಗೆಯೇ ಇಟ್ಟು ಆಗಾಗ ಜೀವಾಮೃತ ಕೊಡುವುದು. ಬೆಳೆದ ಮೇಲೆ ಗ್ರೋಬ್ಯಾಗ್‌ನ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಕಟಾವು ಮಾಡಿ ಅಂದಾಜು 150 ಬೀಜಗಳು ಇರುವಂತೆ ನೇರವಾಗಿ ತೆನೆಯನ್ನೇ ಒಣಗಿಸಿ ಪೇಪರ್‌ನಲ್ಲಿ ಸುತ್ತುಟ್ಟು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದು.

ಆರು ತಿಂಗಳ ಬೀಜಚಕ್ರ

ಬೀಜಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪೇಪರ್‌ನಲ್ಲಿ ಸುತ್ತುಟ್ಟು, ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಹೆಸರು ಬರೆದಿಟ್ಟು, ಅದುಗೆ ಒಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊಗೆ ತಾಗುವ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಬೆಚ್ಚನೆಯ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾಪಿಡುವುದು ಬಹುಮುಖ್ಯ ಕೆಲಸ. ಹಾಗಂತ ಅವುಗಳನ್ನು ವರ್ಷಾನುಗಟ್ಟಲೆ ಇಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಆರೇಳು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಪುನರಪಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಹಾಕಬೇಕು. ಮತ್ತೆ ಅದೇ ರೀತಿ ಸಸಿ, ಪಾತಿ, ಗ್ರೋಬ್ಯಾಗ್, ಶೇಡ್‌ನೆಟ್, ಕೊಯ್ಲು ನಡೆಯಬೇಕು. ಬೀಜಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಮೊಳಕೆ ಬರಿಸುವುದು, ನೆಡುವುದು, ಬೆಳೆಸುವುದು ಒಂದು ಸಿದ್ಧ ನಿಯತ ಆವರ್ತನ.

ಸತ್ಯನಾರಾಯಣರು ಈಗ ವಾಸವಿರುವುದು ಕೇರಳ-ಕರ್ನಾಟಕದ ಗಡಿಭಾಗವಾದ ನೆಟ್ಟಣಿಗೆ ಗ್ರಾಮದ ಬೆಳೇರಿಯಲ್ಲಿ. ಓದಿದ್ದು ಎಸ್. ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಎರಡೂ ರಾಜ್ಯಗಳ ಭಾಷೆ, ಹೊಕ್ಕುಬಳಕೆ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ಕೇರಳ ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕಿಂತಲೂ ಎತ್ತಿದ ಕೈ. ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಯ ನೆಲದವರು ಮಾಡಿರುವ ಪ್ರಯೋಗಗಳೇನು ಕಡಿಮೆಯಿಲ್ಲ. ಎರಡೂ ರಾಜ್ಯಗಳ ಕೃಷಿಕೇಂದ್ರ, ಕೃಷಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳ ಪರಿಚಯ, ಕೊಡುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸತ್ಯನಾರಾಯಣರು ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣಕ್ಕೇ ಹೊಸ ಭತ್ತದ ಹೊಸ ತಳಿ ಎಲ್ಲಿಯೇ ಇರಲಿ, ಅವು ಸುಲಭವಾಗಿ ಇವರ ಕೈ ಸೇರುತ್ತವೆ.

ಬೀಜ ಬೇಕಾದರೆ ಹಣ ಪಡೆಯದೆ ಅಂಚೆಯಲ್ಲೇ ಕಳಿಸುವ ಬೀಜ ಸೇವಾಧಿ

ಇವರು. ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ ಗರಿಷ್ಠ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಪಡೆದದ್ದು ಡೆಲ್ಲಿಯ ಬೀಜಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ. 'ಗದ್ದೆಯೇ ಇಲ್ಲದ ನನಗೆ ತಲ್ಲಿಸೀಡ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಸಮೃದ್ಧ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಬೀಜ ಒದಗಿಸಿದ್ದು ನನ್ನ ಭಾಗ್ಯ' ಎನ್ನುವ ಇವರು ದೇಶದ ಇನ್ನಿತರ ರೈತರಿಂದ, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಿಂದ, ಕೃಷಿ ಅಧ್ಯಯನ ಕೇಂದ್ರಗಳಿಂದಲೂ ತರಾವರಿ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದೂ ಇದೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಬೇರೆ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದರೆ, ಅನೇಕ ಕಡೆ ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಪಡೆದದ್ದೂ ಇದೆ. ಕೇರಳದ ವಯನಾಡು, ಪಟ್ಟಾಂಬಿ, ಮಲಪ್ಪುರಂ, ಹಾಗೆಯೇ ರಾಜ್ಯದ ಬೆಳ್ತಂಗಡಿ, ಶಿವಮೊಗ್ಗ, ದಾವಣಗೆರೆ, ಮೈಸೂರು, ಮಂಡ್ಯ ಭಾಗಗಳಿಗೂ ಹೋಗಿ ಬೀಜ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕೃಷಿಯನ್ನುವ ಖುಷಿ

ಮೂಲತಃ ಸತ್ಯನಾರಾಯಣರ ಹಿರಿಯರು ಕೃಷಿಕರು. ಗದ್ದೆ ಸಾಗುವಳಿದಾರರು. ಕಾಸರಗೋಡಿನ ಎಡನೀರು ಮಠದ ಕೃಷಿಭೂಮಿ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಕಾಯ್ದೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ಲಭಿಸಿತ್ತು. ಕಾರಣ, ಭತ್ತದ ಕೃಷಿಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆ ಸವಾಲು ಸುಖದ ಅನುಭವ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲೇ ಇತ್ತು. ಈಗ ಇವರು ವಾಸ್ತವ್ಯ ಇರುವ ಬೆಳೇರಿಗೆ ವಲಸೆ ಬಂದುದು. ಊರು, ರಾಜ್ಯ, ಭಾಷೆ ಬದಲಾದರೂ ಮೂಲಗುಣ, ಆಸಕ್ತಿ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದಿತ್ತು. ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಗದ್ದೆಯ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಸಾಗುವಳಿ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದೆಂದರೆ ಖುಷಿ-ಸಂಭ್ರಮದ ಕೆಲಸ. ದೊಡ್ಡಪ್ಪನ ಗದ್ದೆಯಲ್ಲಾಗ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ತಳಿ ಸಣ್ಣ ಕಾಳಿನ 'ರಾಜಕಯಮೆ'. ಕೊಯ್ಲು ಆದ ತಕ್ಷಣ ಗದ್ದೆಗಳಿದು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಹಾಳಾಗುವ ತೆನೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿ ತರುವುದು, ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ ಮೆಚ್ಚಿನ ಹವ್ಯಾಸ. ಇದೇ ರಾಜಕಯಮೆಯನ್ನು 90ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ 'ಒಂದು ಹುಲ್ಲಿನ ಕ್ರಾಂತಿ'ಯ ಚೇರ್ಕಾರಡಿ ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯರು ಬರೆದು ಗುಡ್ಡದ ಸರಿಮೇಲೆ ಬೆಳೆಸುವ ಕಥನ ಗೊತ್ತಾಗಿ, ಅವರಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಪತ್ರ ಬರೆದು ಬೀಜ ತರಿಸಿ ಮೊದಲ ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ಇಳಿದೆ.

ಬೀಜದೊಂದಿಗೆ ಚೇರ್ಕಾರಡಿಯವರು ಅಂದು ಬರೆದ ಪತ್ರವೂ ಸತ್ಯನಾರಾಯಣರಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ ಇದೆ. ಬೆಳ್ತಂಗಡಿಯ ದೇವರಾಯರ ತಳಿಸಂಗ್ರಹ ಸಾಹಸ, ಅವರ ಒಡನಾಟವೂ ದೊರೆತು ಅದೂ ಮತ್ತೊಂದು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಚೋದಕವಾಯಿತು.

ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಮಾಡದ ತಳಿಸಂಗ್ರಹ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಇದೀಗ ಸತ್ಯನಾರಾಯಣರು ದಾಖಲೆಯನ್ನೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ಕೃಷಿ ಇಲಾಖೆ 'ಸಸ್ತತಳಿ ಸಂರಕ್ಷಕ' ಎಂಬ ರಾಷ್ಟ್ರಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ನೀಡಿ ಗೌರವಿಸಿದೆ. ಗಡಿನಾಡ ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಉಡುಪಿ ಮಠದ ಗೋವತ್ತಪ್ರಿಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಪತ್ರಿಕೆಯೊಂದರ ಸೂಪರ್‌ಕೃಷಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯೂ ಲಭಿಸಿದೆ.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ: feedback@sudha.co.in